

[Wilhjelm]

Byfornyelsesproblemet er lige nævnt ved navn i statsministerens tale, men går man igennem fortegnelsen over regeringens faktiske planer, er den ikke nævnt med et ord.

Derimod er der som sagt ting i fortegnelsen, som efter vores mening ikke burde være der. Helt uforpligtende nævnes en sanering af de ligningsmæssige fradrag. Det ville vi støtte, men det fremgår ikke nærmere, hvad det er, man har tænkt sig. Men kommer vi lidt længere ned i fortegnelsen, så er man mere konkret, og dér drejer det sig tværtimod om at indføre en ny fradragsfidus. Den burde ikke have set dagens lys.

Registerforslagene bliver genfremsat uændret. Det burde ikke ske. Forhåbentlig er det kun sket af praktiske grunde.

Den samme forhåbning kan jeg ikke foregive ved den uændrede genfremsættelse af forslaget til retsplejelov. Det er fjerde gang, trods meget bred og meget skarp kritik. Det kan kun opfattes sådan, at regeringen insisterer på disse indskrænkninger i den enkeltes retssikkerhed: nægtelse af den ønskede forsvarer, fratagelse af retsindsigt – fratagelse af sigtedes og forsvarers ret til at overvære retsmøderne – samtidig med at man nu gennem mere end 1½ år har undladt at besvare ethvert spørgsmål, vi har stillet for at få præciseret: hvad vil disse paragraffer kunne bruges til, og hvad vil de ikke kunne bruges til?

Regeringen bebuder ændring af borgerlig straffelov ved indførelse af en terroristparagraf. Vi har intet tillovers for terrorisme, men vi vil behandle regeringens forslag, som vi ikke nu kender indholdet af, med den største skepsis. Det skyldes den almindelige stramningstendens og højredrejning, som de kapitalistiske stater kører igennem i ly af terroristkrækken, men som i sig selv er den væsentligste årsag til terrorisme. De forhold omkring PET og FET, som er gravet frem på det seneste, og Veibel-sag og mexikanersag er ting, som demonstrerer for os den vilkårlighed, med hvilken man anvender begrebet statens sikkerhed og derved gør den enkelte praktisk taget retsløs. Jeg konstaterer, at regeringen her i dag helt fortjent fik uforbeholden støtte til sin optræden i mexikanersagen fra lige netop det parti, hvis leder har gjort sig til talsmand for summarisk retspleje, afsluttet med dødsstraf.

Regeringen bebuder ændringer i ATP-loven. Det er en konsekvens af dyrtidsroveri-

et, og vi er imod dette dyrtidsroveri. Vi mener, at det må ophøre, dvs. at dyrtidsportionerne må komme til udbetaling på normal vis. Den påtvungne ordning er et dobbelttyveri. Dels frastjæles lønmodtagerne 1.200 kr. årligt for hver portion, og dels pålægges de en tilsvarende ekstraskat, for at staten kan lægge beløbet over i ATP. I 1978 vil hele momsforhøjelsen på ca. 4 mia kr. gå til dette formål. Statsministeren antyder ikke med ét ord, hvad der skal ske i foråret 1979, når samtlige lønmodtagere hver har en lønstigning på 5–6.000 kr til gode. Det er imidlertid ikke svært at gætte, hvor det snerper hen. LO vil selvfølgelig hurtigt erklære sig enig i, at arbejdsgiverne ikke kan betale så mange penge, og så vil man – sandsynligvis med regeringens bistand – indgå et kompromis om et mindre beløb, som vel at mærke heller ikke skal udbetales og altså heller ikke betales af arbejdsgiverne, men opføres som lønmodtagerkapital i virksomhederne. Vi vil advare lønarbejderne mod den ØD-propaganda, som regeringen og LO vil køre frem for at få indkomstpoltikken og det fortsatte dyrtidstyveri til at glide ned. ØD har til formål at styrke kapitaldannelsen. ØD er en tvangsopsparing. ØD skal tjene til at sløre interesse modsætningerne mellem lønarbejderne og kapitalen og til at nedbryde klassesammenholdet. ØD-tvangsopsparingen har intet med demokrati at gøre. Kapitaltransaktioner, fyringer og virksomhedsslagninger vil uhindret kunne fortsætte. Lønarbejderne har ingen grund til at støtte regeringens ØD-planer, tværtimod. Det vil blot være at betale endnu en gang for sin egen umyndiggørelse.

Jeg vil vende mig til nogle enkelte afsnit, der vedrører udenrigspolitikken. Det eneste, statsministeren har at sige om udviklingen i Vesttyskland, er at udtrykke taknemmelighed over, at storebroder nu har fremlagt et aktivitetsstimulerende program. Der kan jo altid falde lidt smulser af fra de riges bord. Men ikke et ord om den højrebølge, som ruller frem over den vesttyske arena. Intet om berufsverbot, intet om militariseringen af det tyske samfund, intet om de nye nødretslove, som yderligere undergraver det skær af retssamfund, som de tyske magthavere endnu søger at opretholde. Statsministeren vil måske sige, at det ikke er vores problem, men det mener vi ikke. Vi mener, at det i lige så høj grad som apartheidregimet i Sydafrika er